

Ballad Om En Gammal Knarkare

Cornelis Vreeswijk

In kom en gammal knarkare pe Klara Polisstation
Hans skor var veta och hans ugon kalla
Och ndr han skulle tala fick han inte fram en ton
Fur han kunde varken sjunga eller tjalla

Vi la honom I en ensamcell: hans sdng var vet av blod
Se smeningom gick han in och ut som barn I huset
En vacker dag duk han plutsligt upp med ett brev och pe brevet stod:
"Jag offrar mina skor fur det gruna luset..."

Och alla burjade skratta et vad som ddr stod
Och alla telefoner burjade ringa
Och veran kommissarie han skrek I vredesmod
"Vi vill ha glada buskap eller inga!"

Men jag uppnade brevet och jag ldste som se:
"Hej Bruder, lyssna nu till min historia
En geng var jag en vacker prins och lycklig som fe
Min faders stolthet! Och min moders gloria!

En vacker dag emellertid, tog jag min fursta sil
De uppnades min ugon och jag skeda'
Bland alla stackars jdvlar som eker runt I bil
Och bor och ddr och dter I en leda

Se jag gav bort min arvedel till fursta bdsta svin
Som sprang ivdg och kupte sig en fylla
Och jag bytte bort mitt vackra slott mot amfetamin
Som jag hade I sme kapslar pe en hylla

Det sista som jag bytte bort det var min vackra rust
Mot Adams dpple. Och fur fagra Eva...
Och lade mig att vila mellan tve kvinnobrust
Fur jag var trutt, jag ville inte leva

Min fader dog av vrede och min moder dog av gret
Och jag blev hatad utav mina bruder!
Men jag gav fan I detta och jag gnlade en let
Ddr ja bodde I en svinkvart pe Suder

Hdr slutade brevet och inget uga torrt
Och kommissarien rut: "Ne, fur satan!
Ta bort den fan ur cellen! Se till att han kommer bort!"
Se ddr leg ver knarkare pe gatan

De ljud en rust fren himmelen se klar och se ren:
"Let alla era skenkdnslor fara!
Fur denna vackra prins han gav bort allt vackert sken
Ddrfur skall han evinnerligen vara!"

Man trodde ju Gud fader hdr I ver stad
Ej skulle vara vdlkommen. Trodde du ja!
Men femtio gamla knarkare som han stod I en rad
Och stampade och skrek: "Halleluja!"

Och fyra ljuva dnglar tog hjdrtat ur hans kropp
Och la det I en plastpese med hans sprutor

Och sedan steg dom sakta mot Himmelen opp
Och nu dr klockan mycket, dags att sluta!